

ת"פ (ירושלים) 3634-02-20 - מדינת ישראל נ' מחמד שמאסנה

ת"פ (ירושלים) 3634-02-20 - מדינת ישראל נ' מחמד שמאסנהשלום ירושלים

ת"פ (ירושלים) 3634-02-20

מדינת ישראל

נגד

מחמד שמאסנה

בית משפט השלום בירושלים

[08.12.2024]

לפני כבוד השופט אביחי דורון

גזר דין

הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן.

כתב האישום המתוקן מייחס לנאשם עבירות של ניסיון כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק לפי סעיף 12 (1) לחוק

הכניסה לישראל, תשי"ב-1952+ סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 וכן בעבירה של התחזות כאדם אחר

במטרה להונות, עבירה לפי סעיף 441, שימוש במסמך מזויף לפי סעיף 420 וכן עבירה של הפרעה לשוטר במילוי

תפקידו לפי סעיף 275, הכל לאותו חוק.

על פי עובדות כתב האישום ביום 6.6.19 הגיע הנאשם למחסום קלנדיה במונית, מבלי שהיה בידו היתר כניסה

לישראל.

עת התבקש להזדהות על ידי חייל במחסום הציג תעודת זהות על שם אדם אחר ומשנשאל על ידי שוטר לשמו הזדהה

בשם האחר והציג רישיון נהיגה על שמו גם כן.

במסגרת ההסכמות נשלח הנאשם לשירות המבחן לבחינת עניינו, כמו גם בחינת שאלת הארכת המאסר המותנה,

אשר הוטל על הנאשם בת"פ 35596-10-13.

תסקיר שירות המבחן

שירות המבחן סקר באופן נרחב את קורות חייו של הנאשם, את חברתו לחברה שולית, ונישואיו לבת זוג המחזיקה

בתעודת זהות ישראלית ולהם בן משותף בן שנה וחצי.

הנאשם ואשתו פתחו תהליך להסדרת מעמדו בישראל.

שירות המבחן עמד על עברו הפלילי של הנאשם, אשר כלל בין היתר מאסר מותנה בר הפעלה כאמור, שההגנה

ביקשה להאריכו.

הנאשם שיתף את שירות המבחן כי בבסיס העבירות המיוחסות לו בכתב האישום עומדים הצורך לחפש פרנסה ולפגוש בבת זוגו.

נוכח מעורבותו האחרונה בפלילים לא ניסה להוציא היתר כניסה, לא הפעיל שיקול דעת, ואף לא העלה אפשרויות חלופיות למימוש רצונותיו.

בפני שירות המבחן הביע הנאשם את חרטתו, ואף הסביר כי מבין שהיה עליו לפעול באופן ישר שאינו מפר חוק.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם, מחד, עבר חיים כאוטיים והתנהל באופן חסר גבולות, בעטיים ריצה מאסרים בפועל על מעשיו ועל אישיותו המניפולטיבית ומטשטשת הגבולות.

לצד זאת, התרשם שירות המבחן שהנאשם בעל יכולות לתפקוד בתחום התעסוקה, הדואג למשפחתו כמו גם העובדה שהחל בתהליך של קבלת אישור שהייה בישראל, וראה בהם גורמי סיכוי.

שירות המבחן התלבט בעניינו של הנאשם, אשר ללא מעמד מוסדר בישראל חי בסיכון חוזר ונשנה של חזרה על העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

בתוך כך לקח שירות המבחן בחשבון את שאיפותיו הנורמטיביות של הנאשם, והעובדה כי נמצא בתהליך של הסדרת מעמדו.

לאור אלה, המליץ שירות המבחן שבית המשפט ישקול בחיוב את הארכת המאסר על תנאי העומד ותלוי נגד הנאשם. טיעוני הצדדים לעונש

במסגרת טיעוניה לעונש עמדה המאשימה על הערך החברתי של פגיעה בריבונות המדינה, לדבריה מדובר בעבירות שהנזק הכלכלי, חברתי, בטחוני "זועק" באירועים המיוחסים לנאשם. מעבר לכך עמדה המאשימה על הפגיעה בביטחון הציבור, בסדרי החוק והמשפט וזאת נוכח השימוש במסמך המזויף.

עוד הדגישה המאשימה את נסיבות הזמן הנוכחי בו נמצאת מדינת ישראל, מלחמת "חרבות ברזל" שהביאה לאימוץ מדיניות מחמירה.

לאור הדברים, עתרה המאשימה למתחם הנע בין 4 ל 10 חודשי מאסר, תוך הוספת עונשים נלווים.

בעתירתה שקלה המאשימה לחיוב את הודאת הנאשם, חיסכון בזמן שיפוטי, וכן ממצאי תסקיר שירות המבחן ועתרה להסתפק בהפעלת המאסר המותנה בן חמשת החודשים העומד ותלוי נגד הנאשם.

בטיעוני ההגנה לעונש, סיפר ב"כ הנאשם על היכרותו רבת השנים עם הנאשם ובני משפחתו. עוד שיתף, באופן חריג משל היה עד הגנה ואופי על הזכות להעיד לטובת הנאשם אשר לדבריו עשה שינוי משמעותי לפני למעלה מחמש שנים לאחר שפגש בבת זוגו הנוכחית.

ב"כ הנאשם הדגיש כי בטרם המלחמה החזיק הנאשם באישור הומניטרי לשם כניסה לישראל, על אף הרשעותיו, ונוכח מצבו המשפחתי הסטטוטורי ואזרחותה הישראלית של בת זוגו, אשר בוטל לאחרונה.

.

ב"כ הנאשם עמד על מצבו של הנאשם, על הליך ההתאסלמות של בת זוגו, ועל חזרתה מכך, לבקשת הנאשם המבקש להתגייס בעצמו, על מנת להסדיר את מעמדו בישראל. עוד סיפר על בתה של בת זוגו, בת ה-14 אותה הוא מגדל כאילו היא הייתה שלו.

הסניגור ביקש לעמוד על גורמי הסיכוי אותם ציין שירות המבחן, ואת החרטה העמוקה אותה הביע הנאשם.

עוד התייחס לטענותיה של המאשימה בדבר המלחמה הנוכחית והענישה המחמירה הנדרשת בנסיבות העניין, וציין כי הנאשם אמנם מבין את חומרת מעשיו, ואולם מקרה זה אינו "מתכתב" עם טענת המאשימה, הן בהיותו ישן יחסית, ובעיקר נוכח מניעי הנאשם לביצוע עבירותיו, שבאופן ספציפי לא סיכנו או התכוונו לסכן את בטחון המדינה והציבור.

ב"כ הנאשם הדגיש את ייחודו של המקרה, לא רק בשל סוגיית איחוד המשפחות אלא גם בשל זמן הזוגיות והילד המשותף בין השניים, לכן עתר לקבל את המלצת שירות המבחן ולהאריך את המאסר המותנה העומד מול הנאשם.

בדבריו לפני טען הנאשם שיקשה עליו מאוד כעת להיכנס למאסר מאחורי סורג ובריה, הביע את חרטתו הכנה וסיפר אודות הקשיים הכרוכים בניהול הזוגיות ב"שלט רחוק", כאשר הוא אינו רואה את בנו באופן שוטף. הנאשם ביקש את סליחתו של בית המשפט.

דיון והכרעה

השאלה העומדת לפתחו של בית משפט זה היא, האם יש להיעתר לבקשת ההגנה ולהורות על הארכת התנאי האמור או שמא לממשו כעתירת המאשימה.

רבות דובר על העבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, עבירה זו פוגעת בערכים המוגנים של שלטון החוק והסדר הציבורי וכן בריבונותה של המדינה לקבוע מי יבוא בשעריה.

בחינת הפסיקה הנהוגה, בנסיבותיו של הנאשם בכל הנוגע לעבר הפלילי שלו אינה מאפשרת, לכאורה, לבית המשפט להימנע מהטלת מאסר כלשהו ואולם בחינת המקרה הנוכחי מצריכה בחינה מדויקת יותר.

דומה שעצם ההליך הפלילי דן אינו עומד בערכי הנאשם בהסדרת מעמדו והשלמת הליך איחוד המשפחות שהנאשם ובת זוגו בעיצומו.

כאמור לעיל, גם הפגיעה בערכים המוגנים מתמקדת בסדרי השלטון ולא בביטחון הציבור או המדינה.

שהייה בלתי חוקית מסיבות הומניטריות כגון איחוד משפחות, תמיכה בבן זוג חולה או בילדים הוכרה לראשונה בפסיקת בית המשפט העליון (להלן: "הלכת ג'ראדאט") רע"פ 3242/13 פורסם בנבו (2014)

יישום הלכה זו כאן הוא קשה נוכח הרשעותיו הקודמות של הנאשם ובעיקר המאסר התלוי נגדו.

מאידך, המושכלות שעמדו בבסיס ההלכה ובעיקרן המניע לביצוע העבירות, זהה גם בתיק שלפני.

ב"כ הנאשם הגיש לעיונו של בית המשפט את כלל המסמכים הקשורים בהסדרת מעמדו בישראל, כמו גם את מאמצי בני הזוג להסדרת מרכז חייהם בישראל.

בסופו של יום, מדובר באירוע שארע לפני למעלה מחמש וחצי שנים, במהלכם עברו הנאשם ומשפחתו חיים שלמים. ככל שהבנתי משגת - מתן היתר השהיה בישראל על רקע הומניטרי, בהינתן עברו הפלילי והתיק המתנהל לפניי מבטאת, הלכה למעשה, הסכמה מכללל של המדינה לשהותו של הנאשם בישראל, הסכמה שבוטלה רק עת פרצה מלחמת חרבות ברזל.

לא למותר לציין כי גם המאסר המותנה התלוי נגד הנאשם נגזר לפני יותר מ 10 שנים, מה שמעמעם עוד את תקפות המושכלות הרגילות.

בנסיבות אלה, ישנה שניות מסויימת בעמדת המדינה המבקשת להפעיל את המאסר המותנה, אף שהפעלתו תקטע את הסדרת מעמדו ואת הליך איחוד המשפחות הקיים.

עוד אוסיף כי המושכלה העונשית לפיה יקוב הדין את ההר מתעמעמת עם חלוף הזמן, עקרון זה ניכר בכל פסיקה.

לו היה התיק נדון לפני חמש שנים יתכן שהתוצאה הייתה אחרת, אך הטעם - והאינטרס הציבורי בהלימה - אינם עולים במשקלם כדי בלימת התהליך בו נמצא הנאשם ומשפחתו, במידה רבה "בברכת" המדינה.

אשר על כן אני מורה על הארכת המאסר המותנה בן 5 החודשים התלוי ועומד נגד הנאשם, שנגזר עליו בת"פ 35596-10-13 וזאת למשך שנתיים מהיום.

עוד אני מחייב את הנאשם בתשלום קנס בסך ₪ 2500 או 10 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם עד יום 1.7.25.

אני מחייב את הנאשם להצהיר כי אם יעבור בתוך שנה מהיום אחת מעבירות התנאי שהוארך ישלם סך ₪ 15000.

הצהרת הנאשם נרשמה לפניי.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ז' כסלו תשפ"ה, 08 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.